

NEWS

Én plakat, tretten sprog, intet oversættelsesbureau

Hvordan én sætning i receptionen bliver til tretten på få sekunder – og hvorfor ikke et eneste ord forlader huset.

14. juli 2026, Tobias Engl

Apparatet er knap større end en paperback. Det ligger bag skranken i en fællespraksis i det vestlige München, sort, uden blæser, med en rolig grøn prik på siden. Ingen i venteområdet ved, at det ligger der. Det er netop planen.

Forrest sidder fru Acar, praksismanager, med tre skærme inden for synsvidde. På en af dem skriver hun en besked: Influenzavaccinen er kommet, henvend dig venligst i receptionen. Én sætning, ikke mere. Hun klikker på Send.

På den store skærm i venteområdet dukker beskeden op. På tysk. Ved næste gennemløb på tyrkisk, derefter ukrainsk, arabisk, polsk, rumænsk. Tretten sprog, det ene efter det andet, pænt sat op, i samme layout. Ingen har bestilt dem, ingen har hyret et bureau. Oversættelsen er blevet til i den lille kasse bag skranken, i den tid, det tog sætningen at vandre ned ad gangen.

Før i tiden gik det anderledes til. Et opslag, en oversætter, et par dages ventetid og til sidst en PDF, som nogen printede ud og satte op på døren med tape. Sekunder i stedet for dage, og samtidig flere sprog end nogensinde før.

Apparatet hedder Keeper. I det arbejder sprogmodeller, som ScreenWay kører lokalt – én oversætter, én forstår talt sprog, én forvandler tekst tilbage til stemme. Beregningerne sker på en chip, der kunne passe ind i en smartphone. Intet kald til en cloudtjeneste, ingen omvej over en server på den anden side af havet.

Det er den del, fru Acar går op i. I hendes praksis handler det om diagnoser og navne, om oplysninger, der ikke vedkommer nogen uden for huset. Det, Keeper behandler, bliver i huset.

Om eftermiddagen kommer en ældre kvinde hen til skranken, peger på skærmen og spørger til vaccinationen på rumænsk. Fru Acar forstår ikke et ord. Beskeden på skærmen har allerede sagt det nødvendige. Kvinden nikker, sætter sig og venter.

Tretten sprog ud fra én eneste sætning, og ingen af dem har forladt huset. Bag skranken lyser den grønne prik videre, roligt og ubemærket